

Drak Franklin si hrozně rád příběhy čte,
hřejí ho v noci, ve studené tmě.

Do dveří pověsil poličky na knihy,
aby ho stránky před větrem chránily.
V jeskyni, kde bydlí, má spoustu knížek,
když je čte nahlas, všichni jdou blíž.

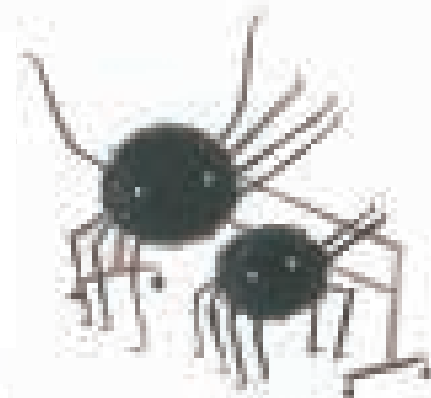
Každý den čte si o rytířích na bruslích,

o pečení a radách, jak vyšlehat sníh.

Čte si o pavoucích, co rádi tančí,

o kung-fu, při kterém zvířátka jancí.

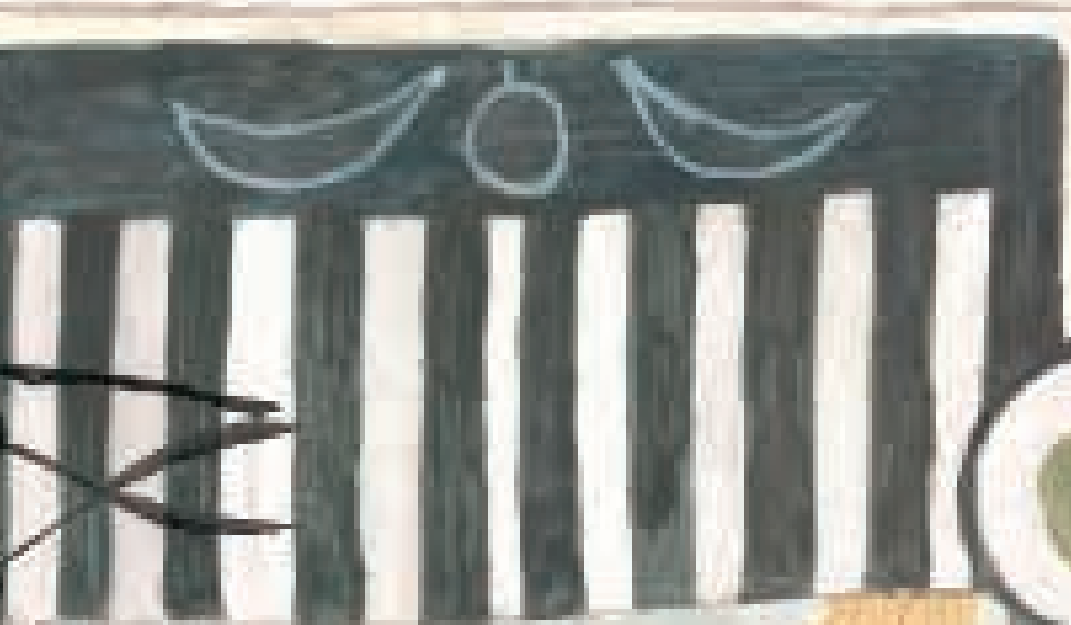
Když slunce zaleze do měkkých podušek,
Franklin si čítává při svitu světlušek.

Za teplé noci však po nebi zakrouží
a místo lampy měsíc mu poslouží.

Jen kousek od jeho útulné jeskyně
je malá vesnička. Ale když se k ní přišine,
vše rázem ztichne a všichni se schovají,
nevyjdou ven a jen potichu špitají.

Tak vrátí se domů a čte si o cvičení,
netopýří kousky pak učeně ocení.

Hlasitě zívne a chystá se ke spánku,
zaleze na kutě s čajíkem z heřmánku.

Usíná pod stránky komiksů schoulený
a sní o Vikinzích a jejich taženích.

